

الربُّ اللهُ الرَّحْمَنُ

دانشگاه صنعتی اصفهان

دانشکده کشاورزی

تأثیر افزودنی‌های باکتریایی، ملاس و پژمرده کردن بر کیفیت تخمیر و ارزش غذایی سیلاژیونجه

پایان نامه کارشناسی ارشد علوم دامی

فرزاد هاشم‌زاده سیگاری

اساتید راهنما

دکتر غلامرضا قربانی

دکتر محمد خوروش

۱۳۸۷

دانشگاه صنعتی اصفهان

دانشکده کشاورزی

پایان نامه کارشناسی ارشد رشته علوم دامی آقای فرزاد هاشم‌زاده سیگاری
تحت عنوان

**تأثیر افزودنی‌های باکتریایی، ملاس و پژمرده کردن بر کیفیت تخمیر و ارزش غذایی
سیلاژیونجه**

در تاریخ ۱۳۸۷/۸/۵ توسط کمیته تخصصی زیر مورد بررسی و تصویب نهایی قرار گرفت.

دکتر غلام‌رضا قربانی	۱- استاد راهنمای پایان‌نامه
دکتر محمد خورش	۲- استاد راهنمای پایان‌نامه
دکتر نفیسه نیلی	۳- استاد مشاور پایان‌نامه
دکتر اکبر تقی‌زاده	۳- استاد مشاور پایان‌نامه
دکتر مسعود علیخانی	۴- استاد داور
دکتر محمد فضیلتی	۵- استاد داور
دکتر فرشید نوربخش	سرپرست تحصیلات تکمیلی

تشکر و قدردانی

حمد و سپاس خدای مهربان را که به من توفیق عطا فرمود تا در راه علم قدم بردارم و وجود خود را به زینت علم بیارایم، باشد که شاکر باشم، بیاموزم، اندیشه کنم و به کار بندم. در این رهگذار شایسته است از تمامی عزیزانی که مرا در این راه یاری نمودند تشکر و قدردانی نمایم.

در برابر پدر عزیز و مادر مهربان و فداکارم که در طول زندگی یاور و مشوقم بودند، سر تعظیم فرود می آورم، بر دستشان بوسه می زنم و از خداوند بزرگ برای ایشان طول عمر قرین با سلامتی و عزت طلب می نمایم. از برادر عزیزم که همواره مشوق و پشتیبان من بوده است تشکر نموده و از خداوند موفقیت، شادکامی و سرافرازی همیشگی را برایش خواستارم.

تشکر صمیمانه خود را به محضر اساتید راهنمای بزرگوارم آقایان، دکتر غلامرضا قربانی و محمد خوروش تقدیم می کنم که همواره با نهایت لطف و بزرگواری راهنمای من بودند. از سرکار خانم دکتر نفیسه نیلی و جناب آقای دکتر اکبر تقی زاده که از همفکری و رهنمودهایشان استفاده فراوان نمودم سپاسگذاری می نمایم. از اساتید بزرگوار آقایان دکتر مسعود علیخانی و دکتر محمد فضیلتی که زحمت داوری پایان نامه را عهده دار بودند کمال تشکر را دارم. از سایر اساتید گروه علوم دامی که در طول این دو سال از حضورشان بهره مند شدم، سپاسگذارم و امیدوارم بتوانم روزی حق شاگردی این بزرگواران را ادا نمایم.

از دوستان خوبم آقایان، دکتر صدری، دکتر محمدزاده، دکتر اسدی، دکتر علیزاده، دکتر قاسمی و خانم دکتر باقری که از معلومات خود بنده را بی نصیب نگذاشتند، سپاسگذارم. از آقای مهندس صادقی که در مراحل مختلف این پژوهش یاریگر اینجانب بودند، سپاسگزاری نموده و موفقیت ایشان را در تمامی مراحل زندگی آرزومندم. از هم کلاسی های عزیزم آقایان، باختری، خضری، محمدعلی پور، یاری، قدس علوی، میرزایی و صیدآلی و سرکار خانم ها، جلیل پیران، رزاقی و بیگی که افتخار یادگیری علم و دانش را در کنار ایشان داشته ام بسیار سپاسگذارم. یاد و خاطره دیگر دوستان عزیزم که ذکر نام یکایک ایشان در این مجال نمی گنجد را گرامی داشته و برای تمامی آنها سعادت و بهروزی را آرزومندم.

فرزاد هاشم زاده سیگاری

تابستان ۱۳۸۷

کلیه حقوق مترتب بر نتایج مطالعات، ابتکارات و نوآوری‌های ناشی از تحقیق موضوع این پایان‌نامه متعلق به دانشگاه صنعتی اصفهان است.

تقدیم به دو فرشته همیشه زندگی ام

پدر و مادر عزیزم

فهرست مطالب

عنوان	صفحه
فهرست مطالب	هشت
فهرست جداول	ده
چکیده	۱
فصل اول: مقدمه	
مقدمه	۲
فصل دوم: بررسی منابع	
۱-۲- اهمیت گیاه یونجه در تغذیه دام و روش های نگهداری آن	۶
۲-۲- تهیه سیلاژ	۷
۱-۲-۲- فازهای اصلی سیلو کردن	۷
۲-۲-۲- محصولات نهایی تخمیر	۹
۳-۲-۲- محصولات پروتئولیز در مراحل سیلو کردن	۱۰
۴-۲-۲- عوامل موثر بر پروتئولیز	۱۰
۵-۲-۲- جمعیت ابی فایتیک سیلاژ	۱۱
۶-۲-۲- محتوای کربوهیدرات های یونجه	۲۱
۷-۲-۲- ظرفیت بافری در علوفه سیلو شده	۲۲
۳-۲- تاثیر افزودنی ملاس بر سیلو کردن	۲۳
۱-۳-۲- تاثیر افزودنی ملاس بر کیفیت تخمیر سیلاژ	۲۴
۲-۳-۲- تاثیر افزودن ملاس بر قابلیت هضم	۲۷
۴-۲- اثر پلاساندن بر کیفیت سیلاژ	۲۹
۱-۴-۲- اثر پلاساندن بر کیفیت تخمیر سیلاژ	۲۹
۲-۴-۲- اثر پلاساندن بر قابلیت هضم	۳۶
۳-۴-۲- اثر پلاساندن بر مقدار آمین های بایوژنیک موجود در سیلاژ	۳۷
۵-۲- اثر افزودنی میکروبی بر سیلاژ	۳۷
۱-۵-۲- نحوه فعالیت باکتری های تولید کننده اسید لاکتیک همگن	۳۸
۲-۵-۲- خصوصیات کلی باکتری های تولید کننده اسید لاکتیک	۳۹
۳-۵-۲- اثرات متقابل باکتریهای تولید کننده اسید لاکتیک	۳۹
۴-۵-۲- عوامل موثر بر فعالیت افزودنی های میکروبی	۳۹
۵-۵-۳- تاثیر افزودنی های باکتریایی بر خصوصیات تخمیری سیلاژ	۴۱
۶-۵-۲- تاثیر افزودنی باکتریایی بر پروتئولیز در مرحله سیلو کردن علوفه	۵۱
۷-۵-۲- تاثیر افزودنی باکتریایی بر قابلیت هضم	۵۵
۸-۵-۲- تاثیر افزودنی باکتریایی بر مقدار مصرف خوراک	۶۱
۹-۵-۲- تاثیر افزودنی باکتریایی بر تولید آمین های بایوژنیک	۶۲

- ۶۳-۲-۵-۱- تاثیر افزودنی باکتریایی بر پایداری هوازی.....
- ۶۷-۲-۵-۱۱- اثر باکتری های تولید کننده اسید لاکتیک بر جذب مایکوتوکسین ها.....

فصل سوم: مواد و روش ها

- ۶۸-۳-۱- محل و زمان انجام آزمایش.....
- ۶۸-۳-۲- تهیه سیلاژ.....
- ۶۹-۳-۳- نمونه گیری.....
- ۶۹-۳-۴- اندازه گیری آزمایشگاهی.....
- ۶۹-۳-۴-۱- آماده سازی نمونه ها و آنالیزهای آزمایشگاهی.....
- ۷۰-۳-۴-۲- استخراج عصاره سیلاژ.....
- ۷۱-۳-۴-۳- قابلیت هضم به روش کیسه های نایلونی.....
- ۷۱-۳-۴-۴- اندازه گیری تولید گاز در شرایط آزمایشگاهی.....
- ۷۲-۳-۵- تجزیه و تحلیل آماری داده ها.....

فصل چهارم: نتایج و بحث

- ۷۴-۴-۱- تاثیر فاکتور پلاساندن بر ارزش تغذیه ای سیلاژ یونجه.....
- ۸۳-۴-۳- اثر افزودنی باکتریایی بر ارزش تغذیه ای سیلاژ یونجه.....
- ۸۸-۴-۴- اثر متقابل ملاس در افزودنی باکتریایی بر ارزش تغذیه ای سیلاژ یونجه.....
- ۹۱-۴-۵- اثر متقابل پلاساندن در سطوح مختلف ملاس بر ارزش غذایی سیلاژ یونجه.....
- ۹۲-۴-۶- اثر متقابل پلاساندن در افزودنی باکتریایی بر ارزش تغذیه ای سیلاژ یونجه.....
- ۹۵-۴-۷- اثر متقابل ملاس، پلاساندن و افزودنی باکتریایی بر ارزش تغذیه ای سیلاژ یونجه.....
- ۹۸-۴-۸- نتایج حاصل از تولید گاز و قابلیت هضم ماده آلی.....
- ۹۸-۴-۸-۱- اثر افزودنی باکتریایی بر مقدار تولید گاز و میزان قابلیت هضم ماده آلی در محیط آزمایشگاهی.....
- ۱۰۱-۴-۸-۲- اثر افزودن سطوح مختلف ملاس بر مقدار تولید گاز و میزان قابلیت هضم ماده آلی.....
- ۱۰۴-۴-۸-۳- اثر متقابل افزودن سطوح مختلف ملاس در افزودنی های باکتریایی بر مقدار تولید گاز و میزان قابلیت هضم ماده آلی در محیط آزمایشگاهی.....

فصل پنجم نتیجه گیری و پیشنهادات

- ۱۰۸-۵-۱- نتیجه گیری.....
- ۱۰۹-۵-۲- پیشنهادات.....
- ۱۱۰- منابع و ماخذ.....

فهرست جداول

عنوان	صفحه
جدول ۱-۲- برخی از محصولات نهایی تخمیر تئوریکی قندها.....	۹
جدول ۲-۲- گونه و جنس باکتری های تولیدکننده اسید لاکتیک و محصولات تخمیری باکتری ها	۱۸
جدول ۱-۴- اثر پلاساندن بر ارزش تغذیه ای و فراورده های تخمیر سیلاژ یونجه.....	۷۸
جدول ۲-۴- اثر سطوح مختلف ملاس بر ارزش تغذیه ای و فراورده های تخمیر سیلاژ یونجه.....	۸۲
جدول ۳-۴- اثر افزودنی های باکتریایی بر ارزش تغذیه ای و فراورده های تخمیر سیلاژ یونجه.....	۸۷
جدول ۴-۴- اثر متقابل سطوح مختلف ملاس در افزودنی های باکتریایی بر فراورده های تخمیر سیلاژ.....	۹۰
جدول ۵-۴- اثر متقابل پلاساندن در سطوح مختلف ملاس بر ارزش تغذیه ای و فراورده های تخمیر سیلاژ یونجه	۹۲
جدول ۶-۴- اثر متقابل پلاساندن در افزودنی های باکتریایی بر فراورده های تخمیر سیلاژ یونجه	۹۴
جدول ۷-۴- اثر متقابل پلاساندن در افزودنی های باکتریایی در ملاس بر ارزش تغذیه ای و فراورده های تخمیر سیلاژ.....	۹۶
جدول ۸-۴- اثر افزودنی باکتریایی بر تولید گاز و قابلیت هضم ماده آلی	۱۰۰
جدول ۹-۴- اثر افزودن سطوح مختلف ملاس بر تولید گاز و قابلیت هضم ماده آلی	۱۰۳
جدول ۱۰-۴- اثر متقابل افزودنی باکتریایی در سطوح مختلف ملاس بر تولید گاز و قابلیت هضم ماده آلی	۱۰۶

چکیده

هدف از این طرح بررسی اثر دو نوع افزودنی باکتریایی اکوسایل حاوی لاکتوباسیلوس پلانتاروم و لالسیل حاوی لاکتوباسیلوس پلانتاروم و پروپیونی باکتریوم اسیدی پروپیونیک و سطوح صفر، ۵ و ۱۰ درصد ملاس بر ارزش غذایی و کیفیت تخمیر علوفه یونجه نیلاسیده و پلاسیده در مقیاس آزمایشگاهی می‌باشد. علوفه یونجه چین چهارم در مرحله قبل از غنچه دهی با ۲۰ درصد ماده خشک برداشت و به دو قسمت تقسیم شد، قسمت اول به طور مستقیم و قسمت دوم بعد از ۴۸ ساعت پلاسیده شدن توسط چاپر به اندازه های تنوریکی ۲/۵ سانتی متری خرد و سپس به سه قسمت مساوی تقسیم شد. به هر قسمت یکی از سطوح صفر، ۵ و ۱۰ درصد ملاس اضافه شد و هر یک از این قسمت‌ها نهایتاً به سه قسمت مساوی تقسیم شد، به بخش اول افزودنی باکتریایی لالسیل حاوی لاکتوباسیلوس پلانتاروم و پروپیونی باکتریوم و بخش دوم افزودنی اکوسایل حاوی لاکتوباسیلوس پلانتاروم MTD₁ و بخش سوم به همان مقدار آب مقطر اضافه گردید. این آزمایش به شکل طرح آماری کاملاً تصادفی در قالب فاکتوریل ۳×۳×۲ در سه تکرار مورد ارزیابی قرار گرفت. پلاساندن با افزایش ماده خشک و محدود نمودن تخمیر، مقدار کربوهیدرات محلول باقی‌مانده را افزایش و تولید اسیدهای آلی و پروتئولیز را کاهش داد. نسبت لاکتات به استات و قابلیت هضم تحت تاثیر پلاساندن قرار نگرفت. در نهایت علی رقم افزایش در pH، کیفیت سیلاژ در تیمارهای پلاسیده بهتر بود. افزودن ملاس باعث کاهش در pH گردید و با ایجاد شرایط اسیدی، پروتئولیز را کاهش داد ولی مقدار اسید استیک تولیدی را بیشتر نمود. با افزودن سطوح بالای ملاس به دلیل افزایش در کربوهیدرات محلول قابلیت هضم بیشتر شد. افزودنی‌های باکتریایی با ایجاد تخمیر همگن، راندمان تولید اسید لاکتیک و کربوهیدرات محلول باقیمانده را بیشتر نمودند و با کاهش سریع pH از تولید اسید استیک و پروتئولیز جلوگیری کردند. این افزودنی‌ها قابلیت هضم به روش کیسه های نایلونی را نیز بیشتر نمودند. اثر متقابل ملاس در افزودنی باکتریایی نشان داد که افزودنی‌های باکتریایی در سطوح بالای ملاس کربوهیدرات محلول باقی‌مانده و قابلیت هضم را افزایش و تولید اسید استیک را کاهش دادند. اثر متقابل پلاساندن در ملاس نشان داد که در علوفه نیلاسیده افزودن ملاس مقدار تولید اسید لاکتیک را کاهش داد ولی در علوفه پلاسیده این حالت مشاهده نشد و در علوفه نیلاسیده هر دو سطح ملاس مقدار ازت آمونیاکی را کاهش داد ولی در سطح ماده خشک بالا فقط افزودن ۱۰ درصد ملاس توانست مقدار این ترکیب را کاهش دهد. افزودنی باکتریایی در علوفه پلاسیده پاسخ بهتری نسبت به حالت نیلاسیده ایجاد نمود و به طور موثری در علوفه پلاسیده، هر دو افزودنی pH را کاهش و پروتئولیز را کم نمودند. با توجه به نتایج به دست آمده افزودنی باکتریایی و ملاس در کنار هم، سیلاژی با کیفیت تخمیری بهتر تولید نمودند. به هر حال موثرترین فرایند برای بهبود تخمیر در این آزمایش پلاساندن به تنهایی و یا در کنار دیگر افزودنی‌ها بود که مقدار پروتئولیز را به شدت کاهش و کربوهیدرات محلول باقیمانده را افزایش داد.

فصل اول

مقدمه

در بسیاری از مناطق جهان نگهداری علوفه جهت استفاده در مدت زمانی از سال که علوفه تازه برای جیره نشخوارکنندگان در دسترس نمی باشد، ضروری است. در کشورهایی که فصل رشد محدود است علوفه خشک و سیلاژ نقش مهمی در تامین منابع غذایی نشخوارکنندگان دارد [۳۰]. سیلاژ محصولی می باشد که از تخمیر کنترل شده علوفه با رطوبت بیش از ۵۰ درصد بدست می آید [۴۴]. سیلاژ با کیفیت خوب با حداقل کردن فعالیت آنزیم های گیاهی و میکروارگانیزم های نامطلوب و تشویق برای فعالیت باکتری های تولیدکننده اسید لاکتیک به دست می آید. یونجه به دلیل ارزش غذایی بالا پتانسیل تولیدی بسیار زیاد و خصوصیات ممتاز دیگر بیشترین علوفه کشت شده در جهان می باشد و حتی لقب ملکه علوفه ها را به خود اختصاص داده است. علوفه یونجه پس از برداشت بیشتر به شکل علوفه خشک نگهداری می شود ولی تولید سیلاژ یونجه در سال های اخیر بیشتر توجه دامداران را به خود جلب نموده است که دلیل آن به عوامل زیر باز می گردد: ۱- کاهش از دست دادن برگ و مواد غذایی در مزرعه پس از برداشت، ۲- تاخیر کمتر در زمان انبار نمودن به دلیل آب و هوای نامطلوب و ۳- در نهایت سیلاژ در دامداری های صنعتی خود را بهتر با شرایط مکانیزاسیون وفق داده است [۴۴].

خصوصیات متعددی از علوفه، مثل گونه گیاهی سیلو شده، محتوای ماده خشک، کربوهیدرات محلول در آب، ظرفیت بافری (مقاومت در برابر تغییرات pH) و در نهایت اثر متقابل این عوامل بر میکروب‌های موجود بر روی علوفه، اثر گذار بر نتیجه نهایی محصول تخمیری می باشد. یونجه به دلیل داشتن کربوهیدرات محلول پایین و ساقه تو خالی در هنگام سیلو کردن بیشتر ارزش غذایی خود را از دست می‌دهد [۲]. از حدود ۳۰ تا ۴۰ سال پیش افزودن منابع کربوهیدراتی و افزودنی باکتریایی برای بهبود کیفیت سیلاژ مورد بررسی قرار گرفته است و ملاس به عنوان یک منبع کربوهیدرات قابل تخمیر برای سیلاژ به طور وسیعی در بیشتر مناطق دنیا استفاده می شود که باعث بهبود در رشد باکتری‌های تولیدکننده اسید لاکتیک بر روی علوفه و تولید سیلاژی با کیفیت خوب میگردد [۹۰، ۱۹۳]. با توجه به اینکه افزودن ملاس تخمیر را تحریک مینماید ولی نمی تواند از پروتئولیز جلوگیری کند که دلیل آن تخمیر هترولاکتیکی و کاهش تدریجی در pH می باشد [۱۰] و بنابر این استفاده همزمان از افزودنی های میکروبی در کنار ملاس می تواند تخمیری بهتر و سیلاژی با ارزش غذایی بالاتر تولید نمود.

پلاساندن برای بهینه کردن مقدار ماده خشک علوفه قبل از سیلو کردن اعمال می گردد. سیلاژ با ماده خشک بسیار پایین اغلب با افزایش در تولید پساب و تخمیر کلوستریدیومی در ارتباط است، در حالی که سیلاژ با ماده خشک بالا خوب فشرده نمی شود و پایداری هوازی به شدت کاهش می دهد. ماده خشک بهینه برای سیلو کردن علوفه یونجه به نوع ساختمان سیلو، شرایط محیطی و مدیریتی بستگی دارد. ایشلر و همکاران [۸۹] پیشنهاد کردند که مقدار ماده خشک مناسب یونجه در زمان سیلو کردن ۳۰ تا ۳۵، ۴۰ تا ۴۵، ۴۵ تا ۶۰ درصد، به ترتیب برای سیلوهای خندقی، برجی و خالی از اکسیژن می باشد [۱۶۷]. مقدار ماده خشک در زمان سیلو کردن می تواند باعث تغییرات اساسی در پروفیل ازت و محصولات تخمیری گردد [۱۱۵]. pH بحرانی پایین که مانع از رشد کلوستریدیومها میگردد به طور مستقیم با مقدار رطوبت گیاه تغییر می کند. بجز در گیاهان با محتوای کربوهیدرات محلول بالا، سیلو کردن مواد با رطوبت بالا باعث تحریک تخمیر کلوستریدیومی شده و سیلویی با کیفیت و ارزش غذایی پایین تولید می گردد. رطوبت بالا باعث کاهش در مقدار مصرف اختیاری ماده خشک و تولید مقدار زیاد پس آب می شود که دارای ارزش غذایی بالایی بوده و از لحاظ آلوده کنندگی محیط زیست ۲۰۰ برابر از فاضلاب‌های انسانی آلوده کننده تر است [۱۲۳]. پلاساندن با ایجاد تخمیری همگن و محدودتر، نسبت لاکتات به استات را بیشتر نموده و ارزش غذایی سیلاژ را بیشتر می کند [۲۱۱] و حتی اگر هیچگونه افزودنی استفاده نشود پژمرده کردن می تواند با بهبود فرایند تخمیر سیلاژ، سیلاژی با کیفیت بهتر تولید نماید [۳۵].

افزودنی های باکتریایی، افزودنی های بیولوژیک رایج استفاده شده در نگهداری سیلاژ در آمریکا و اروپا می باشند. این محصولات از سویه های همگن تولید کننده اسید لاکتیک از قبیل لاکتوباسیلوس پلانتاروم، انتروکوکوس فاسیوم و گونه پدیوکوکوس می باشد. این افزودنی ها باعث کاهش سریعتر pH، کاهش pH نهایی، نسبت بالاتر لاکتات به استات، اتانل و ازت آمونیاکی کمتر، و در نهایت بهبود ۱ تا ۲ درصدی در بازیافت مواد غذایی سیلاژ می شوند. اخیرا افزودنی های نا همگن تولید کننده اسید لاکتیک مثل لاکتوباسیلوس بوکتری [۵۵، ۵۶] و همچنین باکتری های تولید کننده اسید پروپیونیک [۵۷] به طور تجاری در دسترس بوده و با تولید اسید چرب فرار بیشتر از رشد قارچ ها جلوگیری نموده و از سیلاژ های حساس به فساد در شرایط هوای محافظت می نمایند [۲۰۵]. فعالیت باکتری های استفاده شده در سیلاژ عمدتاً به محتوای رطوبت علوفه سیلو شده وابسته بوده با ماده خشک بالا محدود می گردد افزودنی باکتریایی و ملاس با تحریک تخمیر همگن می تواند کیفیت سیلاژ نهایی را بهبود بخشد. با توجه به اینکه ارزش غذایی لگومینه های سیلوشده به شدت تحت تاثیر وسعت پروتئولیز پروتئین ها در طی مراحل سیلو شدن قرار میگیرد اخیراً نیز تلاش های زیادی برای بهبود خصوصیات کیفیتی علوفه برای تهیه جیره های با حداکثر ارزش غذایی برای مصرف دام صورت می گیرد [۷۴] و دستکاری های سیلاژ یونجه برای تهیه یک سیلاژ با کیفیت خوب بسیار مهم می باشد.

هدف از این طرح بررسی اثر دو نوع افزودنی باکتریایی اکوسایل حاوی لاکتوباسیلوس پلانتاروم و لالسیل حاوی لاکتوباسیلوس پلانتاروم و پروپیونی باکتریوم اسیدی پروپیونیکی و سطوح صفر، ۵ و ۱۰ درصد ملاس بر ارزش غذایی و کیفیت تخمیر علوفه یونجه نپلاسیده و پلاسیده شده در مقیاس آزمایشگاهی می باشد.

فصل دوم

بررسی منابع

۲-۱- اهمیت گیاه یونجه در تغذیه دام و روش‌های نگهداری آن

یونجه و دیگر گیاهان لگومینه چند ساله محصولات علوفه ای مهمی به شمار می روند زیرا قادر به تولید مقدار زیادی علوفه با کیفیت خوب می باشند و هیچ خانواده ای از دیگر محصولات علوفه ای قادر به تامین توازن بهتری از انرژی، پروتئین و مواد معدنی برای دام‌های پر تولید نمی باشند [۴۴]. از لحاظ تاریخی لگومینه‌ها به صورت چرای طبیعی و علوفه خشک استفاده می گردد ولی در سال‌های اخیر سیلو کردن این محصولات یک وسیله رایج نگهداری شده است [۲۵] مخصوصاً زمانی که مقدار بارندگی زیاد، فرصت تولید علوفه خشک را محدود نماید. با این حال تصحیحاتی برای استراتژی تغذیه ای دام‌ها باید در نظر گرفته شود زیرا با سیلو کردن علوفه خصوصیات شیمیایی و فیزیکی آن تغییر می کند و با فهم کامل این فرآیند همه یا بیشتر محصولات کشاورزی را می توان به شکل سیلاژ در آورد بدون اینکه اثرات نامطلوبی بر تولید دام داشته باشد [۳۰]. یونجه به طور معمول توانایی تخمیر و تبدیل شدن به یک سیلاژ پایدار را دارد به شرطی که محدودیت های این محصول به خوبی درک گردد. از مشکلات اساسی یونجه به عنوان علوفه ای برای سیلو شدن می توان به کمبود کربوهیدرات محلول در آب، ظرفیت بافری بالا [۳۰]، ساقه توخالی و ماده خشک پایین را نام برد [۲].

۲-۲- تهیه سیلاژ

اساس نگهداری به روش سیلاژ، قرار دادن مواد گیاهی در یک محیط بی هوازی برای تولید اسیدهای آلی مخصوصا اسید لاکتیک کافی برای کاهش pH به ۴ تا ۴/۵ می باشد [۱۲۳] که باعث کاهش تنفس گیاهی و فعالیت آنزیمی و میکروبی نا مطلوب می گردد. سیلو کردن مواد غذایی برای دامدار وسیله ای جهت تامین مواد علوفه ای در طول سال می باشد. پیشرفت هایی که در سال ۱۹۹۰ صورت گرفت سیلاژ را به عنوان یک روش نگهداری علوفه برای تولیدکنندگان شیر و گوشت در آمریکای شمالی تبدیل نمود. هدف اصلی سیلو کردن نگهداری بیشتر ارزش غذایی گیاه علوفه ای می باشد و تقابل اثرات بیولوژیکی و تکنولوژیکی در طول مراحل سیلو کردن کیفیت سیلاژ را مشخص می نماید.

۲-۲-۱- فازهای اصلی سیلو کردن

فاز هوازی

این فاز در زمان برداشت آغاز میگردد و در زمان پلاساندن، پر کردن و تا مرحله تخلیه کامل هوا از داخل سیلو ادامه دارد. در این مرحله اکسیژن و pH در بالاترین حد خود بوده و آنزیمها، قندهای محلول را تجزیه نموده و تولید آب و دی اکسید کربن می نماید و انرژی در قالب ماده خشک و مواد مغذی از بین می رود [۱۲۳]. پروتئازها و آمینو اسیدازها، پروتئین حقیقی را تجزیه کرده و مقدار ازت غیر پروتئینی را افزایش می دهد [۱۵۴]. حرارت تولید شده در کومه سیلودر این مرحله می تواند باعث انجام واکنش قهوه ای شدن یا میلارد می گردد (دمای بالاتر از ۴۲ تا ۴۵ درجه سانتی گراد) که به دنبال آن قابلیت هضم و دسترسی مواد مغذی و پروتئین ها کاهش می یابد. عوامل موثر بر فاز هوازی شامل اکسیژن (که باعث ادامه یافتن و طولانی تر شدن فاز هوازی می گردد)، دی اکسید کربن (که از تنفس و فعالیت پرتئازی و آمینو اسیدازی جلوگیری می نماید)، دما (که واکنش پروتئولیز را تحریک می نماید)، pH (محیط اسیدی از فعالیت آنزیمها می کاهد) و در نهایت مقدار ماده خشک (در بخش های بعدی به طور کامل بحث خواهد شد) می باشد.

فاز تخمیری

در این مرحله اکسیژن تخلیه شده و دی اکسید کربن تجمع می یابد، آنزیمها و ارگانسیم های هوازی ممکن است در این مرحله غیر فعال گشته و میکروب های غیر هوازی جایگزین میگردد. با توجه به نوع تخمیر سه گونه از باکتری های غیر هوازی می توانند در این مرحله غالب گردند. در یک تخمیر مطلوب باکتری های تولید کننده اسید لاکتیک غالب گشته و تولید اسید لاکتیک از کربوهیدرات محلول باعث

تجمع این محصول در محیط سیلو شده و به دنبال آن کاهش سریع pH به زیر ۴ تا ۴/۵ اتفاق می‌افتد [۲۱۳] و این مرحله می‌تواند تا یک ماه نیز ادامه یابد [۱۵۴]. در طول این مرحله دما، اکسیژن و pH در حداقل خود می‌باشد. در تخمیر نامطلوب که pH به طور مطلوب کاهش نمی‌یابد فعالیت گونه‌های کلستریدیوم‌ها و انتروباکترها غالب می‌گردد و این حالت زمانی اتفاق می‌افتد که مقدار باکتری‌های تولیدکننده اسید لاکتیک و کربوهیدرات محلول در آب پایین و یا ظرفیت بافری و رطوبت بالا باشد [۱۲۳]. ارگانسیم‌های هوازی همچون مخمرها نیز توانایی تبدیل اسید لاکتیک به اسیدهای آلی دیگر را دارند و مانع از کاهش pH و در نهایت باعث غلبه کلستریدیوم‌ها می‌گردند [۱۲۱] و در نهایت مدیریت ضعیف نیز می‌تواند باعث تخمیر نامطلوب گردد.

فاز پایدار

در این مرحله تمام میکروارگانسیم‌ها اعم از باکتری‌های تولیدکننده اسید لاکتیک و بسیاری از فعالیت‌های متابولیکی محیط سیلو متوقف می‌گردد و تا زمان باز شدن سیلو و قرار گرفتن آن در معرض هوا ادامه می‌یابد. در این مرحله فقط آنزیم‌های مقاوم به اسید توانایی فعالیت دارند و باعث هیدرولیز کربوهیدرات‌های ساختمانی و ذخیره‌ای می‌گردد و اگر توقف تخمیر فعال به دلیل کمبود قندهای محلول باشد در این مرحله اسید حاصل از تخمیر قندهای حاصل از هیدرولیز کربوهیدرات‌ها توسط باکتری‌های تولیدکننده اسید لاکتیک میتوانند pH را بطور بسیار آهسته کاهش دهند [۳۰، ۴۴]، باکتری‌های تولیدکننده اسید لاکتیک به شدت کاهش یافته و فقط مخمرهایی که به اسید مقاوم هستند می‌توانند زنده و به شکل غیر فعال باقی بمانند. کلستریدیوم‌ها و باسیل‌ها تبدیل به اسپور شده و این مرحله را می‌گذرانند. در سیلاژ با کربوهیدرات محلول کافی این مرحله می‌تواند تا هر زمانی ادامه یابد و از عوامل اصلی که می‌تواند کیفیت سیلاژ را در این مرحله تحت تاثیر قرار دهد نفوذ هوا بداخل سیلاژ می‌باشد.

فاز خوراک‌دهی^۱

در طول دوره خوراک‌دهی اکسیژن در معرض سطح و تا عمق یک متری سیلو قرار می‌گیرد. حضور اکسیژن در سیلو باعث رشد کپک‌ها و مخمرها و تخمیر قندهای محلول و اسیدهای آلی گشته، دما و pH به دنبال آن افزایش می‌یابد و در نهایت ارزش غذایی سیلاژ کم می‌شود. که میتواند به ۳۰ تا ۵۰ گرم در کیلو گرم ماده خشک نیز برسد [۳۰، ۲۱۹].

۲-۲-۲- محصولات نهایی تخمیر

محصولات نهایی تخمیر نوع میکروارگانیزم هایی را که در مراحل سیلو کردن غالب بوده اند و همچنین کیفیت سیلاژ را مشخص می کند. میکروارگانیزم های سیلاژ، کربوهیدرات محلول در آب را به اسیدهای آلی تبدیل می نمایند. قندهای اصلی موجود در کربوهیدرات ها فروکتوز و سوکوروز می باشد (در بخش های بعدی به طور کامل بحث خواهد شد). محصول نهایی تخمیر می تواند از قندهای محلول مختلف ایجاد گردد (جدول ۱-۲).

جدول ۱-۲- برخی از محصولات نهایی تخمیر تنوری قندها [۱۲۳]

میکروارگانیزم	سوبسترا	محصول نهایی تخمیر
باکتری های تخمیرکننده همگن اسید لاکتیک (مثل لاکتوباسیلوس پلانتروم)	۱ گلوکز	۲ لاکتات
	۱ فروکتوز	۲ لاکتات
	۱ پنتوز (زایلوز یا آرابینوز)	۱ لاکتات + ۱ استات
باکتری های تخمیرکننده ناهمگن اسید لاکتیک (مثل لاکتوباسیلوس بوکتری)	۱ گلوکز	۱ لاکتات + ۱ اتانل + ۱ دی اکسید کربن
	۱ فروکتوز	۱ لاکتات + ۱ اتانل + ۱ دی اکسید کربن
	۱ فروکتوز	۲ مانیتول + ۱ لاکتات + ۱ استات + ۱ دی اکسید کربن
کلستریدیای های ساکارولایتیک	۱ گلوکز	۱ بوتیرات + ۲ دی اکسید کربن
	۲ لاکتات	۱ بوتیرات + ۲ دی اکسید کربن
	۱ گلوکز	۲ اتانل + ۲ دی اکسید کربن
مخمرها	۱ گلوکز	۲ اتانل + ۲ دی اکسید کربن

لاکتات شاخصی از تخمیر توسط باکتری های تولید کننده همگن اسید لاکتیک در مراحل تخمیر می باشد و مخلوطی از استات، پروپیونات و لاکتات غالب بودن تخمیر ناهمگن را نشان می دهند. بوتیرات و آمونیاک بالا در سیلاژ نشان دهنده تخمیر کلستریدیومی می باشد. نیتروژن آمونیاکی نیز همچنین از فعالیت آنزیم های گیاهی و انتروباکترها و احیای نیتريت و نترات ایجاد میگردد [۱۲۳، ۱۶۷].

پروتئولیز زمانی که علوفه سیلو می گردد ادامه یافته و در انتهای مرحله سیلو کردن ازت پروتئینی که در علوفه تازه بیش از ۸۵ درصد ازت کل را تشکیل می دهد پس از دوره تخمیر در مراحل سیلو شدن به کمتر از ۲۵ درصد ازت کل می رسد. شواهد نشان می دهند مقاومترین پروتئین ها به هیدرولیز در مراحل سیلو کردن پروتئین های متصل به غشای غیر محلول می باشند. گروم و همکاران [۷۲] نشان دادند

که پروتئین های محلول در بافر به سرعت در مراحل سیلو کردن ناپدید می گردد. همچنین مسمن و همکاران [۱۲۹] نشان دادند که پروتئین های با وزن ملکولی ۵۴ کیلو دالتون که احتمالاً زنجیرهای بلند رویسکو می باشند در طول سیلو کردن به سرعت تجزیه می گردند. ماکونی و همکاران [۱۱۷] نشان دادند که پروتئین های غشا کلرو پلاست در مقابل تجزیه از خود مقاومت نشان می دهند.

۲-۲-۳- محصولات پروتئولیز در مراحل سیلو کردن

محصولات نهایی پروتئولیز معمولاً اسیدهای آمینه و پپتیدها می باشند. آمونیاک و آمین ها به نظر می رسد بیشتر از فعالیت میکروب های سیلاژ ایجاد کردند تا آنزیم های گیاهی [۳۰]. شکسته شدن پروتئین ها ابتدا به وسیله اندوپیتیدازها شروع می شود و این امر موجب افزایش انتهای کربوکسیل آزاد فراوان شده و باعث فعالیت بهتر آنزیم های اگزوپیتیداز می گردد. آندوپیتیدازها با توجه به اسید آمینه ای که بر روی آن عمل لیز و شکاف پروتئینی صورت می گیرد طبقه بندی می شوند. ۴ نوع از این آنزیم ها وجود دارد ۱- سیستئین اندوپیتیدازها، ۲- اسپاراتات اندوپیتیدازها، ۳- سرین اندوپیتیدازها و ۴- متالو اندوپیتیدازها. سیستئین و اسپاراتات آندوپیتیدازها بیشتر در گیاهان دیده می شوند. متالو آندوپیتیدازها عملاً نادر و سرین آندوپیتیدازها در گیاهان کم می باشند. در یونجه نشان داده شده است که در pH بهینه سیستئین و اسپاراتات آندوپیتیداز و شاید سرین آندوپیتیداز فعالیت اصلی پروتئولیز را بر عهده داشته باشند [۱۲۵].

۲-۲-۴- عوامل موثر بر پروتئولیز:

اسیدیته

هرون و همکاران [۸۰] اتولیز^۱ پروتئین را در عصاره علوفه چاودار اندازه گیری و فعالیت بهینه را در pH بین ۵ و ۶ گزارش نمودند. این محققین همچنین عنوان کردند، فعالیت آنزیم های گیاهی در pH زیر ۴ نیز رخ می دهد. پس هر عاملی (مثل افزودنی های مختلف) که بتواند pH را به طور سریع کاهش دهد می تواند بر پروتئولیز موثر بوده و آن را کمتر نماید [۱۳۵]. فعالیت پروتئولیز در شرایط اسیدی نا پایدار بوده و ۶۷ درصد از فعالیت پروتئولیز در pH بین ۴ و ۵ متوقف می گردد که مربوط به غیر فعال شدن آنزیم ها می باشد.

دما

بیشتر مطالعات نشان می دهد که فعالیت پروتئاز تا ۵۰ درجه سانتی گراد بیشتر شده و بالا تر از این دما فعالیت آنزیمی به دلیل دناتورده شدن آنزیمها متوقف می گردد. تیمارهای حرارتی باعث کاهش در پروتئولیز میگردد [۳۰].

رطوبت

اثر رطوبت بر پروتئولیز غیر ثابت می باشد و شواهدی وجود دارد که کاهش رطوبت می تواند پروتئولیز را به مقدار زیادی کاهش دهد. تناقض در نتایج آزمایشگاهی شاید مربوط به این عامل باشد که کاهش محتوای رطوبت، مقدار تخمیر را نیز کاهش می دهد و بنابراین هر اثری از کاهش فعالیت پروتئازی در رطوبت پایین ممکن است با pH بالا (که در اثر کاهش تخمیر اتفاق می افتد) جبران گردد. عوامل دیگر مثل محتوای تانن می تواند مقدار پروتئولیز را کاهش دهد هوفمن [۸۵] کاهش در پروتئولیز را در نتیجه فنول اکسیداز در شبدر قرمز نسبت داد.

۲-۲-۵- جمعیت اپی فایتیک سیلاژ^۱

این میکروارگانیسم ها به طور طبیعی بر روی خود علوفه حضور داشته و آنهایی که بیشترین نقش را در کیفیت سیلاژ بازی می کنند باکتری های تولید کننده اسید لاکتیک، انتر و باکترها، کلستریدیومها، مخمر و قارچها و باکتری های هوازی که بر روی بیشتر گیاهان در زمان رشد به صورت غالب وجود دارند می باشند. تنوع باکتری های هوازی به گونه گیاهی، بخش های مختلف گیاهی، آب و هوا و فصل، پلاسیده شدن و حتی خرد شدن بستگی دارد [۷۹]. این گروه نیاز به تنفس هوازی داشته و برای تامین انرژی مورد نیاز خود از اکسیژن ملکولی به عنوان واسطه اکسید کننده استفاده می کنند. باکتری های هوازی در زمان رشد گیاه غالب بوده و پس از برداشت و سیلو کردن تا چندین ساعت تخمیر و تنفس را ادامه می دهند. از لحاظ متابولیکی فعال بوده و میتوانند بیش از ۱۰۰ نوع ترکیب آلی را مورد استفاده قرار دهند و باعث کاهش در ارزش غذایی به مقدار ۱ تا ۲ درصد در مراحل اولیه سیلو کردن گردد [۲۱۷]. با ایجاد هرچه سریعتر محیط غیر هوازی می توان از این حالت جلوگیری کرد. زمان باز شدن سیلو این میکروبها دوباره شروع به فعالیت می کنند و در تخریب هوازی شرکت می نمایند [۴۴]. وولفورد و همکاران [۲۱۷] نشان دادند که باسیلوس ها آغاز کننده تخریب هوازی در مرحله خوراکی می باشند

ولی اخیراً نشان داده شده است که برخی از گونه های استروباکترها آغاز کننده این تخریب هستند و این باکتری ها در pH پایین از محصولات تخمیری مصرف می نمایند و باعث کاهش ارزش غذایی سیلاژ می گردند و با تولید آندوتوکسین ها یک خطر بالقوه برای دام و افرادی که با این مواد سرو کار دارند می باشند [۲۱۷].

انتروباکترها

این گروه خانواده بزرگی از باکتری ها را به خود اختصاص می دهند و گرم منفی، بدون اسپور، بی هوازی اختیاری، معمولاً متحرک و گاهی غیر متحرک به شکل میله ای هستند که کربوهیدرات محلول را مصرف می کنند. این باکتری ها کلی فرم ها یا باکتری های تولید کننده اسید استیک (که به طور اشتباه به این نام خوانده می شوند) نیز نامیده می شوند [۴۴، ۱۲۳]. در برخی مطالعات این باکتری ها در حین پلاسیدن به تعدادشان افزوده شده ولی در برخی دیگر از مطالعات از تعدادشان کاسته شده است که بیشتر به تعداد جمعیت اولیه قبل از پلاساندن بستگی دارد.

فرآیند خرد کردن علوفه تعداد این میکروبها را افزایش می دهند تعداد این باکتری ها معمولاً مساوی یا بیشتر از باکتری های تولید کننده اسید لاکتیک می باشند [۳۰]. در شرایط بی هوازی این میکروارگانیسمها به شدت نیاز به منبع کربوهیدراتی قابل تخمیر دارند. با توسعه باکتری های تولید کننده اسید لاکتیک و کاهش سریع pH انتروباکترها به سرعت کم می شوند ولی زمانی که کاهش pH به تاخیر بیفتد و یا از اسید فرمیک استفاده گردد این باکتری ها مقاومت می نمایند. انتروباکترها بیشتر تولید اسید استیک، اسید لاکتیک، دی اکسید کربن، هیدروژن و به مقدار اندک اتانل و ۲-۳ بوتان دیول می نمایند. تعداد انتروباکترها در روزهای اولیه سیلو کردن افزایش یافته و به تعداد حداکثر 10^8 تا 10^{10} واحد تشکیل دهنده کلنی به ازای هر گرم در علوفه گراس و لگوم می رسند. در علوفه ذرت مخصوصاً زمانی که دمای محیطی در حین سیلو شدن بالا باشد افزایش کوتاه مدتی^۱ در تعداد این باکتری ها مشاهده می شود که دلیل آن اسیدی شدن سریع این محصول سیلو شده با قابلیت تخمیر بالا و کاهش سریع pH به زیر ۴/۵ می باشد که رشد انتروباکترها در زیر این pH به سرعت کاهش یافته و در نهایت متوقف می گردد [۳۰]. این باکتری ها فعالیت پروتئولیزی ضعیفی دارند ولی می توانند برخی از اسیدهای آمینه را دآمین و یا دکربوکسیله نمایند و اکثر گونه ها توانایی احیای نیترات را دارند، در تحقیق انجام شده در ادینبرو نشان داده شد که انتروباکترها توانایی تولید مقدار زیاد آمونیاک در خلال سیلو کردن دارند و این ترکیبات

^۱ - Short-lived